

KRAJSKÝ ÚŘAD OLOMOUCKÉHO KRAJE

Odbor Krajský stavební úřad

Jeremenkova 40a

779 00 Olomouc

tel.: +420 585 508 111

datová schránka: qiabfmf

email: posta@olkraj.cz

www.olkraj.cz

Počet listů: 3

Počet příloh: 6

Počet svazků příloh: 0

Viz rozdělovník

Váš dopis č.j./Ze dne

Naše č.j./Sp.zn./Poznámka

KUOK 83186/2025

KÚOK/54986/2025/OKSÚ/9184

Uvádějte v písemném styku.

Vyřizuje/Tel

Mgr. Bc. Běhalová

585 508 562

V Olomouci dne

14. 7. 2025

Sdělení k č.j. SMOL/300104/2025/OKTA/Pos ze dne 24. 6. 2025

Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor Krajský stavební úřad (dále jen „OKSÚ“), obdržel dne 24. 6. 2025 přípis Ing. Marka Černého, tajemníka Magistrátu města Olomouce (dále jen „tajemník MMOI“), ve kterém tajemník MMOI sdělil, že v rámci Magistrátu města Olomouce (dále jen MMOI) nelze určit k projednání věcí jinou úřední osobu. Tajemník MMOI dále připustil, že některé úřední osoby formálně splňují požadavky uváděné KUOK, ale tyto osoby nevykonávají požadovanou správní činnost a nebyly by schopny kvalifikovaně zajistit příslušné odborné správní činnosti řádně a bez průtahů. K tomuto dále uvedl, že takovýto úředník by se musel seznámit nejen s předmětem řízení, resp. jiných úkonů a nastudovat spis, ale hlavně by musel nastudovat i příslušnou právní úpravu na úseku stavebního řádu a souvisejícího správního řízení. S tím bezprostředně souvisí i skutečnost, že v oblasti stavebního řízení došlo k zásadní změně od 1. 7. 2024, kdy vstoupila v účinnost nová právní úprava a úředníci, kteří ukončili právní vzdělání před rokem 2012 a stavební řád není jejich běžnou pracovní činností, nejsou reálně schopni se věcmi fundovaně zabývat. Při složitosti a obsažnosti našeho právního řádu nelze jistě spravedlivě požadovat po žádném pracovníkovi, který se profesně nevěnuje stavebnímu právu, aby okamžitě konal, resp. do 30 dnů rozhodl tak, jak KUOK běžně stanoví v opatřeních proti nečinnosti.

Tajemník MMOI dále poukazuje na to, že OKSÚ opomíjí právní úpravu na úseku pracovního práva. Každý úředník na MMOI má v pracovní smlouvě sjednaný konkrétní druh práce, který je dále blíže rozveden ve specifikaci pracovního místa. Zaměstnanec není povinen konat práci, která z onoho druhu práce neplyne, resp. může splnění takového pokynu odmítnout, aniž by se vystavoval riziku negativních následků takového odmítnutí.

Tajemník MMOI závěrem uvádí, že nemá žádné jiné úředníky, kteří by měli zajištění výkonu přenesené působnosti na úseku stavebního řádu v druhu práce v pracovní smlouvě, resp. v náplni své činnosti. OKSÚ trvá na tom, aby správní věci vyřizoval úředník mimo strukturu Stavebního úřadu Olomouc, ale již netrvá na tom, aby správní věci vedl a rozhodoval úředník mimo strukturu Stavebního úřadu Prostějov, který by je podle ustáleného metodického výkladu vést měl.

V interním sdělení ze dne 24. 4. 2025 vedoucí odboru stavebního, Magistrátu města Olomouce (dále jen vedoucí odboru) uvedla, že došlo k překročení pomyslné hranice nepodjatosti. Za období posledních 5 let, kdy se Stavební úřad Olomouc permanentně zabývá delegovanými věcmi ohledně staveb v [REDAKCE] se okolnosti projednávaných

správních věcí nakumulovaly v takové míře, že stran účastníků řízení lze důvodně pochybovat o objektivním přístupu a nestrannosti úředních osob MMOI. Ostatně tato pochybnost účastníků řízení je opakovaně projevována i veřejně a je prezentována jak v médiích (např. Hanácké novinky), tak na sociálních sítích (FB – [REDAKCE]). Dále se vedoucí odboru domnívá, že kritika a napadání Stavebního úřadu Olomouc, včetně její osoby, z nezákonnosti a odborné neschopnosti stan zainteresovaných osob, zejména [REDAKCE] již v řadě ohledů dosáhla mnohem vyšší intenzity, než je kritika [REDAKCE] nebo než je jedna v minulosti řešená žaloba o platech. Celá FB stránka spolku [REDAKCE] je více méně celá zaměřená na stavby [REDAKCE] v [REDAKCE]. Manipulativní komentáře, zde zveřejněné, mají podle jejího názoru potenciál nespravedlivě poškodit důvěru veřejnosti v zákonné a nestranné postupy a profesionální přístup Stavebního úřadu Olomouc při řešení správních věcí spadajících do jeho kompetence. Takový nátlak již vnímá jako nepřiměřený a ohrožující důvěru veřejnosti v nestranný a profesionální výkon státní správy v přenesené působnosti, zejména činnosti Stavebního úřadu Olomouc. Útoky [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] nemají sice žádný reálný základ, ale schopnost očernit a poškodit ano. V zájmu zachování zákonných principů veřejné správy a důvěry veřejnosti v profesionalitu MMOI a jeho stavebního úřadu, s přihlédnutím k tomu, že plynutím času vyvstaly skutečnosti ohrožující nestrannost, nezájatost a objektivnost rozhodování Stavebního úřadu Olomouc, informovala vedoucí odboru tajemníka MMOI s odkazem na postup dle § 131 odst. 4 správního řádu.

OKSÚ k tomu uvádí následující.

Z výše uvedeného, z veřejně dostupných vyjádření na sociálních sítích spolku [REDAKCE] [REDAKCE] z vyjádření vedoucí odboru a tajemníka MMOI, lze dovodit, že kritika a mediální tlak se objevují opakovaně ve vztahu **ke všem úředním osobám** zabývajících se agendami dotčenými osobou [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] či spolkem [REDAKCE] [REDAKCE]. Nejedná se tak o výlučnou výhradu vůči vedoucí odboru. Z pohledu správního orgánu by připouštění podjatosti na základě této skutečnosti vedlo k praktickému ochromení výkonu veřejné správy, což je v rozporu se zásadou materiální pravdy (§ 3 správního řádu) i se zásadou dobré správy, jak ji formuluje např. veřejný ochránce práv.

Podrobněji k tomu OKSÚ uvádí následující. Vedoucí odboru v interním sdělení namítá, že došlo k překročení míry únosné kritiky ze strany některých účastníků řízení, konkrétně spolku [REDAKCE] [REDAKCE] a jeho zástupce. Tato kritika má být důvodem k pochybnostem o nestrannosti její a jí podřízených osob.

Vedoucí odboru je osoba veřejně činná a jako taková musí snést vyšší míru kritiky veřejnosti, která se týká její úřední činnosti. Obecně platí, že limity přijatelné kritiky jsou širší u politiků, než u soukromých osob a že osoby veřejně činné, tedy veřejní činitelé, mediální hvězdy aj., musí akceptovat větší míru veřejné kritiky než jiní občané. Podle judikatury Ústavního soudu (např. nález sp. zn. I. ÚS 367/03) musí veřejně činné osoby akceptovat vyšší míru kritiky, zvláště pokud se týká výkonu jejich funkce. S tím, že aktivity či projevy veřejně činné osoby budou hodnoceny, a to i nelichotě, musí tato osoba počítat.

Ze sdělení vedoucí odboru nevyplývá, že by šlo o skutečnosti způsobilé vyvolat objektivní pochybnosti o nestrannosti (§ 14 odst. 1 správního řádu). Jak konstatoval Nejvyšší správní soud např. v rozsudku čj. 6 As 155/2018–48: „Pouhá domněnka nebo subjektivní pocit podjatosti úřední osoby nemůže být dostatečným důvodem pro její vyloučení.“ Stejně tak v rozsudku čj. 8 As 88/2012–30 se uvádí, že „obava z podjatosti musí být odůvodněná konkrétními okolnostmi, nikoli jen subjektivním dojmem“.

K veřejnému prezentování v médiích a na sociálních sítích, OKSÚ uvádí, že svoboda projevu představuje jeden z konstitutivních znaků demokratické pluralitní společnosti, v níž je každému dovoleno vyjadřovat se k věcem veřejným a vynášet o nich hodnotící soudy (viz nález sp.zn. I. ÚS 453/03). Její respektování vytváří prostor k tomu, aby se v zásadě

jakákoliv otázka mohla stát předmětem veřejné debaty, v jejímž rámci budou prezentovaná tvrzení a názory otevřeny možnosti konfrontace ze strany jejích dalších účastníků. Ačkoliv jsou možnosti výkonu svobody projevu omezené (viz čl. 17 odst. 4 Listiny), možnost vyjádřit svůj názor, jakkoliv s ním lze nesouhlasit nebo mít výhrady k jeho formě, je výrazem práva každého být v této debatě aktivním účastníkem a podílet se tak spolu s ostatními na veřejném životě.

Při kritice veřejné záležitosti vykonávané veřejně působícími osobami platí z hlediska ústavního presumpce o tom, že jde o kritiku dovolenou. Jde o výraz demokratického principu, o výraz participace občanské společnosti na věcech veřejných. Ani nepřítomnost názoru kritika z hlediska logiky a podjatosti kritika nedovolují samy o sobě učinit závěr, že kritik vybočil z projevu, který lze označit za fair. Projevy uveřejněné v médiích a na sociálních sítích se svým celkovým vyzněním týkaly otázek veřejného zájmu, nikoli soukromé sféry vedoucí odboru. Bylo již soudní praxí judikováno, že do oblasti veřejného zájmu mohou spadat obchodní i jiné kontakty osob, které se nominálně neřadí mezi politiky, s osobami, které se v politice oficiálně angažují (rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 31. 8. 2006, sp. zn. 30 Cdo 2796/2005).

Spolek [REDAKCE] je spolkem, jehož účel činnosti může zahrnovat i veřejnou kontrolu rozhodovacích procesů, zejména ve vztahu k otázkám územního plánování a veřejného prostoru. Platí zde, že zpravodajstvím je třeba rozumět informování veřejnosti o věcech oprávněného veřejného nebo obecného zájmu, a to zpravidla v mezích výkonu ústavního práva na poskytování a šíření informací (srov. čl. 17 Listiny základních práv a svobod). Česká republika není totalitním státem, aby v něm občanská společnost nemohla kriticky tepat společenské nešvary. Zveřejněná kritika měla nebo má satirický ráz a v kritizovaných tématech nepostrádala pravdivý skutkový základ, spočívající v nelegálnosti staveb, nečinnosti Stavebního úřadu Olomouc a nemožnosti [REDAKCE] nahlédnout do spisu. Ignorování práv jiných osob či veřejných zájmů legitimně vzbuzuje ve spolku [REDAKCE] resp. [REDAKCE] kritizované důvody nezákonnosti.

V rámci učiněné kritiky nedošlo z hlediska užitých satirických prostředků k žádnému intenzivnímu excesu, tedy k použití vulgarit či nepřiměřeně expresivních výrazů, které by nebylo možno v demokratické společnosti s poukazem na zajištění elementární cti a důstojnosti člověka tolerovat ve smyslu limitační klauzule dle čl. 17 odst. 4 Listiny základních práv a svobod.

Vedoucí odboru je veřejně činnou osobou a tudíž lze užití satirických grafických koláží v posuzovaném kontextu tolerovat. Pokud by se při informování veřejnosti o společenských nešvarech měl spolek [REDAKCE] nebo [REDAKCE] omezit jen na suchá skutková tvrzení (tedy jen na prosté zpravodajství) a bylo by mu zapovězeno využití jiných prostředků oslovování veřejnosti, včetně kritického vyjadřování hodnotících soudů písmem či obrazem, dělo by se tak na úkor vyvolání potřebného zájmu veřejnosti i návazné společenské diskuse. Takové restrikce by nebyly v souladu s ústavními garancemi svobody projevu, která představuje jeden z konstitutivních znaků demokratické pluralitní společnosti, v níž je každému dovoleno vyjadřovat se k věcem veřejným a vynášet o nich hodnotící soudy.

V případech zveřejněných na sociálních sítích nebo v médiích nejde o skutková tvrzení ani zobrazení, které by zachycovaly reálné situace z jejího života a informovaly o nich, nýbrž o specifický žánr na pomezí umění, satiry, kritiky a žurnalistiky, pro který jsou typické ironie a zveličování. Je pak zejména na veřejnosti, aby zaujala stanovisko, zda je autorovo hodnocení určité situace nevkusné, nebo naopak vtipné a přesvědčivé (srov. obdobně již zmíněné usnesení Ústavního soudu ze dne 17. 4. 2014, sp. zn. I. ÚS 2246/12). Lze pro tyto účely připomenout, že svoboda projevu se vztahuje nejen na informace či myšlenky, které jsou příznivě přijímány nebo které jsou pokládány za neurážlivé nebo nezajímavé, ale i na

takové, které urážejí, šokují, či zneklidňují (jak při mnoha příležitostech konstatoval Evropský soud pro lidská práva s poukazem na rozhodnutí ve věci *Handyside proti Spojenému království*, ze dne 7. 12. 1976, stížnost č. 5493/72).

Ústavní soud v nálezu I. ÚS 1611/21 zopakoval, že právo na spravедlivý proces zahrnuje i rozhodování nestranným orgánem, ale zároveň zdůraznil, že úřední osoby musí snést vyšší míru kritiky, než běžní občané, pokud se nejedná o šikanu či výhrůžky, které by ovlivnily jejich schopnost objektivně rozhodovat. NSS ve svém rozsudku č.j. 5 As 91/2023 jasne konstatuje, že vyloučení všech úředních osob správního orgánu nelze založit pouze na kritice v médiích nebo na sociálních sítích, ani na domněnkách o účelové delegaci věci. Je nutné prokázat konkrétní a vážné okolnosti, které vedou k závěru o možné zaujatosti všech zaměstnanců příslušného úřadu.

OKSÚ na tomto místě odkazuje i na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 2. 2024, č. j. 5 As 91/2023 – 48, v němž tento soud připustil jako zneužití práva i „odvetu“ ze strany žadatele v reakci na předcházející postup povinného subjektu; snahu mstít se zaměstnanci veřejné správy např. za vydané rozhodnutí tím, že si o něm žadatel (účastník jiného řízení) získává a poté příp. zveřejňuje informace. Dle soudu vedení veřejné diskuse ze strany žadatele nevhodným způsobem (sarkastickým až urážlivým) není samo o sobě důvodem pro konstatování, že žadatel podanou žádostí o informace týkající se profesního postavení dotčené osoby zneužívá právo na informace. Součástí svobody je i svobodná diskuse, včetně kritiky. Příspěvky do veřejné debaty mohou ze své podstaty provokovat či kritizovat, mohou být také nekorektní, sarkastické, mohou být projeveny prostřednictvím satiry, ironie, nadsázky atp., přičemž vždy je u nich nutno jistého nadhledu, který by měl být vlastní i orgánům veřejné moci a jejich zaměstnancům; ti musejí unést veřejnou kritiku, jakož i to, že se adresát jimi vydaného rozhodnutí (žadatel o poskytnutí informací) zajímá o jejich profesní kvalifikaci a další související podklady. Pokud přitom nadává, používá jízlivý tón, karikuje atd., ukazuje to primárně na jeho osobnost, nikoli dotyčného zaměstnance veřejné správy.

OKSÚ tedy uzavírá, že kritika, na kterou odkazuje vedoucí odboru, jakkoli může být intenzivní či i nevhodná, není důvodem pro vyloučení vedoucí odboru a jí podřízených úředních osob Stavebního úřadu Olomouc.

Vedoucí odboru dále uvedla, že Stavební úřad Olomouc byl opakovaně pověřován Krajským úřadem Olomouckého kraje k projednávání agendy, která náleží Stavebnímu úřadu Prostějov, a že již není kapacitně ani institucionálně schopen tuto agendu nadále vykonávat. K tomu OKSÚ uvádí, že otázka kapacitního zatížení či únavy z případu není právním důvodem k vyloučení úřední osoby nebo osob. Dle NSS nelze podjatost odvozovat pouze z dlouhodobého řešení určité agendy, ani z intenzity komunikace s jedním účastníkem řízení. Samotný fakt, že některé osoby (např. zástupci spolku) podávají opakované podněty, vyjadřují ostrou kritiku či dokonce karikují úředníky, není právně relevantním důvodem pro vyloučení stavebního úřadu jako celku.

Stavební úřad Olomouc je tak pověřen cca již 5 let vedením řízení ve věci staveb [REDACTED]
[REDACTED] Stavební úřad Olomouc tak vedl/vede větší množství řízení, jejichž účastníky byli manželé [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] zast. [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]
[REDACTED] Větší část těchto řízení je již ukončena (probíhají soudní řízení, kdy soud doposud rozhodnutí správních orgánů potvrdil), je třeba tedy zohlednit složitost a rozsáhlost celého případu (kauzy). Stavební úřad Olomouc je již po tolika letech znalý místních poměrů, je komplexně seznámen s problematikou jednotlivých staveb a jedná se také o největší stavební úřad v působnosti Olomouckého kraje, který je jak personálně, tak odborně vybaven k řešení právě takovýchto složitých kauz. Je nutné také zohlednit, že řízení se určitým způsobem v čase vyvíjela, tj. byly vydány rozsudky soudů, některá rozhodnutí správních orgánů byla zrušena, jiná byla potvrzena. V případě, že by byla tato

rozsáhlá a složitá kauza předána na jiný stavební úřad, byl by takový postup neekonomický, neekonomický a zbytečně zatěžující jak účastníky řízení, tak i správní orgán, který by musel celá dosavadní řízení nastudovat od začátku, hledat souvislosti a zorientovat se v celé vzniklé situaci, která je velmi složitá.

OKSÚ dále k tomu odkazuje na § 132 správního řádu, v němž je uvedeno, že v případě, kdy dojde ke změně okolností v průběhu řízení dokončí řízení správní orgán původně příslušný. Vychází se z toho, že je vhodnějším řešením dokončit řízení u toho správního orgánu, který jej začal než měnit příslušnost v průběhu řízení se všemi důsledky, které by to mělo, počínaje předáváním spisů nově příslušnému orgánu, jenž by se musel začít s projednáváním věci teprve seznamovat. Co se týče nově podaných žádostí a podnětů, tuto situaci řeší OKSÚ s Magistrátem města Prostějova s ohledem na informaci, že na Magistrátu města Prostějova se nachází i jiné úřední osoby splňující kvalifikační požadavky dle stavebního zákona.

Tajemník MMOI uvedl ve svém sdělení, že: „*MMOI k žádosti KUOK sděluje, že v rámci Magistrátu města Olomouce nelze určit k projednání věci jinou úřední osobu. Ačkoli některé úřední osoby formálně splňují požadavky uváděné KUOK, bylo by jejich pověření ryzím formalismem.*“ Tajemník MMOI tak ve svém sdělení uvádí, že úředními osobami splňujícími kvalifikační požadavky disponuje a současně sděluje, že nelze určit k projednání věci jinou úřední osobu. K tomu OKSÚ odkazuje na závěr č. 152 Poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu a správnímu trestání: „*Je-li z důvodu podjatosti vedoucího odboru vyloučen celý odbor příslušného obecního úřadu z projednávání a rozhodování věci a tento úřad nedisponuje úřední osobou, která by splňovala podmínky uvedené ve zvláštním zákoně, nelze pověřit vedením řízení jinou úřední osobu. Představený vyloučené úřední osoby je proto povinen o této skutečnosti bezodkladně uvědomit nadřízený správní orgán, který následně postupuje podle § 131 odst. 4 tak, že projednáním a rozhodnutím věci pověří jiný věcně příslušný podřízený správní orgán ve svém správním obvodu, jehož správní obvod sousedí se správním obvodem nezpůsobilého správního orgánu.*“ V tomtéž závěru poradní sbor dovodil, že podmínku „*nelze určit nikoho jiného*“ v § 14 odst. 5 správního řádu je třeba vykládat tak, že nelze určit jinou úřední osobu v rámci příslušného správního orgánu, nikoliv v rámci věcně příslušného odboru nebo oddělení. Rozhodující je tedy skutečnost, zda úřední osoba splňuje formální požadavky na vedení daného správního řízení (odbornou způsobilost), nikoliv to, zda vedení předmětného typu řízení spadá do rámce její běžné činnosti.

K části týkající se nemožnosti převedení zaměstnance na jiný druh práce, OKSÚ uvádí, že druh práce, který má zaměstnanec pro zaměstnavatele vykonávat, je podstatnou náležitostí pracovní smlouvy a má zásadní význam, neboť vymezuje, jakou práci je zaměstnanec povinen vykonávat. Konat práce jiného druhu zaměstnanec zásadně není povinen s výjimkou případů v § 41 zákoníku práce. Tajemník MMOI však nijak nedoložil, že by úřední osoby splňující kvalifikační požadavky dle stavebního zákona, neměly sjednány tento druh práce v pracovní smlouvě a činnost by vybočovala z jejich sjednaného druhu práce.

Tajemník MMOI ve svém sdělení konstatoval „*MMOI tak kromě úředníků na stavebním odboru nemá žádné jiné úředníky, kteří by měli zajištění výkonu přenesené působnosti na úseku stavebního řádu v druhu práce v pracovní smlouvě, resp. v náplni své činnosti.*“ Z této formulace OKSÚ není zřejmé, zda se jedná u úředních osob splňujících kvalifikační požadavky o rozpor s druhem sjednané práce úředních osob a nebo o rozpor s náplní jejich činnosti. Přitom převedení zaměstnance na jinou práci, která spadá do druhu práce sjednaného v pracovní smlouvě, je klíčové pro posouzení, zda lze určit jinou úřední osobu k vyřízení věci či nikoli.

S odkazem na vše výše uvedené má OKSÚ za to, že nebyly vyvolány objektivní pochybnosti podjatosti u vedoucí odboru a vedoucí odboru tedy není podjatá v řízeních, v nichž vystupují

██████ ████████ spolek ████████ ████████ nebo ████████ ████████ Stejně tak je OKSÚ z úřední činnosti známo, že Magistrát města Olomouce disponuje osobami, které splňují kvalifikační požadavky. Na základě výše uvedeného OKSÚ dospěl k závěru, že nebyly naplněny požadavky pro postup dle § 131 odst. 4 správního řádu a tímto vrací Magistrátu města Olomouce předmětné spisy zpět k jejich vyřízení.

Ing. Robert Černocký, Ph.D.
vedoucí odboru

Přílohy:

- S-SMOL/185517/2022/OS – 3 soubory staveb pro koně
- S-SMOL/129539/2023/OS – přístavba skladu (Z/2024/29356, R/2024/16141, R/2024/26957)
- S-SMOL/127854/2023/OS – 2 kontejnery ke skladování a parkovací stání (R/2025/45390)
- S-SMOL/236031/2023/OS – administrativní a výrobní budovy (Z/2024/9250, Z/2024/1671, R/2025/57750)
- S-SMOL/314100/2023/OS – stavební úpravy letních stájí (Z/2024/7404, R/2024/1112)
- S-SMOL/396285/2024/OS – přestupky dle kontrolního řádu

Obdrží:

1. Magistrát města Olomouce, tajemník, Horní náměstí 583, 779 11 Olomouc
2. Ad a 87.4/S3